

[Skrumsager Skau]

et system, man for øvrigt kæmper for at få indført i Central- og Østeuropa for dermed at opgive planøkonomien.

Venstre vil endvidere med energifgifterne varetage andre hensyn, f.eks. hensynet til EF's indre marked, som flere af ordførerne har været inde på, herunder selvfølgelig dansk erhvervslevs konkurrenceevne – og derfor tager vi afstand fra SF's ordfører på det område – men også de forpligtelser, som jeg har fået oplyst at vi har indgået med andre lande i Energiagenturet, men det kan jeg så spørge energiministeren om.

I Venstre mener vi også, at hensynet til miljøet skal tilgodeses; men at der er nogenlunde ligestilling mellem de omkostninger, der er ved at bruge de forskellige opvarmningsmidler, og hvilke muligheder der er til stede i de forskellige egne af landet, har også ret stor betydning. I den forbindelse vil jeg kort nævne redegørelsen fra det tværministerielle energiudvalg, der har undersøgt og udarbejdet forskellige indstillinger, som regeringen jo ikke har taget stilling til endnu, men det kan jeg forstå at vi skal drøfte senere og ikke under denne forhandling.

Til de forskellige dagsordensforslag, som vi har hørt indtil nu, kan jeg sige, at Venstre vil stemme imod forslaget fra CD; det vil ikke nyde fremme hos os. Også forslaget fra SF vil Venstre stemme imod.

Behnke (FP):

Det kan godt bekymre, at man fra regeringens side vælger kun at besvare forespørgslen fra skatteministerens side. Det vidner jo om, i hvilken grad vores energipolitik her i landet mere er skattepolitik end egentlig energipolitik. Jeg fristes i den forbindelse til at kigge lidt tilbage, nemlig til september 1989, hvor Tom Togsverd fra Budgetdepartementet havde en på daværende tidspunkt meget omtalt artikel i bladet *El og Energi*.

I artiklen gennemgik han den førte energipolitik her i landet og gjorde klart og utvetydigt opmærksom på, at med den måde, energifgifterne har været administreret på, og det niveau, de har ligget på, har der ikke været saglige energipolitiske argumenter for de nuværende energifgifter; derimod er der gode finanspolitiske argumenter. Det synes jeg også glimrende illustreres ved, at regeringen i dag vælger udelukkende at lade det være skatteministeren, der svarer på forespørgslen.

Vi har ikke hørt meget fra regeringen om de deciderede energipolitiske overvejelser, der ligger bag. Og dér synes jeg for at blive ved den nævnte artikel af Tom Togsverd, at det er væsentligt at henlede opmærksomheden under den debat, vi har i øjeblikket, på et par andre citater fra samme artikel. Det er nemlig sådan, at der ganske rigtigt kan være gode argumenter for at stimulere folk til forøget isolering og i det hele sikre så lavt et energiforbrug som overhovedet muligt. Men når man vælger en energipolitik og ikke mindst en afgiftspolitik, der giver så kraftigt et afgiftsmæk, som tilfældet er, kan man også meget vel komme ud i, at der foretages overinvestering i energibesparelser, så man må beregne et samlet velfærdsøkonomisk tab, simpelt hen. For hvis de pågældende penge ikke var blevet opkrævet i energifgifter, ville de alt andet lige have været anvendt på andre områder, som også kunne have givet staten et provenu. Så det, at man lægger så hårdt ud, kan simpelt hen stimulere til en overinvestering i energibesparende foranstaltninger – igen fra samme artikel.

Så vil jeg vende mig lidt til det, skatteministeren sagde. Skatteministeren gjorde lidt ud af at fortælle om EF's tilpasningsbestrebelse, og jeg kvitterer da for, at regeringen har fundet ud af, at det var en god idé, at vi i fællesskab sænkede afgifterne på benzin. Det var jo også medvirkende årsag til, at skatteministeren i dag kunne fortælle, at når man regner ud fra 1986 og realpriser osv., er det alene bidraget fra afgiftsnedsættelsen i januar og juli d.å., som betyder, at man i dag kan konstatere, at benzinpriiserne ikke har så skrækelige højder, som de har haft tidligere.

Men når så skatteministeren går videre og minsandten ligefrem praler med, at regeringen har tænkt sig som en del af EF-tilpasningsbestrebelseerne at ændre afgiftsfrigatelsesordningerne vedrørende dieselaftgiften for lastbiler, ja, så må jeg indrømme, at det løber mig koldt ned ad ryggen. Regeringen vælger altså at tage det segment ud, der hedder afgiftsstigning, og prale af det. Vi efterlyser nok en gang, at regeringen også interesserer sig for de områder, hvor der er brug for, at afgiftstilpasning betyder afgiftsnedsættelse.

Flere ordførere, ikke mindst hr. Duetoft, har allerede nævnt, hvordan sommerens dunkpetroleum jo i allerhøjeste grad gav anledning til